

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV 92/102/EØF

af 27. november 1992

om identifikation og registrering af dyr

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

Det bestemmes i artikel 3, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽³⁾, at dyr, som indgår i samhandelen mellem medlemsstaterne, skal være identificeret i overensstemmelse med kravene i fællesskabsbestemmelserne og registreret på en sådan måde, at de kan spores tilbage til de bedrifter, centre eller organer, hvor de har deres oprindelse, eller som de har passeret igennem, og at disse identifikations- og registreringsordninger inden den 1. januar 1993 skal udvides til også at omfatte flytning af dyr inden for de enkelte medlemsstaters områder;

efter artikel 14 i Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF,

90/425/EØF og 90/675/EØF ⁽⁴⁾, skal den i artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 90/425/EØF nævnte identifikation og registrering af disse dyr undtagen for slagtedyr og registrerede enhovedede dyr finde sted efter nævnte kontrol;

forvaltningen af visse EF-støtteordninger på landbrugsområdet forudsætter, at bestemte slags husdyr mærkes enkeltvis; identifikations- og registreringsordningen må derfor ikke være til hinder for gennemførelse og kontrol af sådanne ordninger;

det må sikres, at oplysninger udveksles hurtigt og effektivt mellem medlemsstaterne, således at dette direktiv kan gennemføres korrekt; der er vedtaget fællesskabsbestemmelser herom dels ved Rådets forordning (EØF) nr. 1468/81 af 19. maj 1981 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne ⁽⁵⁾, dels ved Rådets direktiv 89/608/EØF af 21. november 1989 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af de veterinære og zootekniske bestemmelser ⁽⁶⁾;

brugerne af dyr skal til stadighed have ajourførte registre over dyrene på deres bedrift; personer, som driver handel med dyr, skal føre registre over deres handel; den pågældende myndighed skal efter anmodning have adgang til disse registre;

⁽¹⁾ EFT nr. C 137 af 27. 5. 1992, s. 7.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 19. november 1992 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/496/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/628/EØF (EFT nr. L 340 af 11. 12. 1991, s. 17).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 144 af 2. 6. 1981, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 945/87 (EFT nr. L 90 af 2. 4. 1987, s. 3).

⁽⁶⁾ EFT nr. L 351 af 2. 12. 1989, s. 34.

for hurtigt og præcist at kunne følge dyr, som er flyttet, skal disse kunne identificeres ved et mærke; for så vidt angår kvæg skal mærkets form og indhold fastlægges på fællesskabsplan; for så vidt angår svin, får og geder bør afgørelsen om mærkets art henvises til en senere afgørelse, og så længe en sådan ikke foreligger, bør de nationale identifikationsordninger opretholdes for flytninger, der er begrænset til det nationale marked;

der bør være mulighed for at fravige kravet om mærker i forbindelse med dyr, som transporteres direkte fra en bedrift til et slagteri; dyrene skal dog under alle omstændigheder være identificeret således, at oprindelsesbedriften kan spores;

der bør kunne fraviges fra pligten til at føre en fortegnelse over brugere af dyr, der holdes som hobbydyr, og, for at tage hensyn til visse særlige tilfælde, fra enkeltheder i forbindelse med føringen af fortegnelser;

dyr, hvis mærke er blevet ulæseligt eller gået tabt, skal forsynes med et nyt mærke, som gør det muligt at knytte en forbindelse til det tidligere mærke;

dette direktiv må ikke berøre de specifikke krav i Kommissionens beslutning 89/153/EØF af 13. februar 1989 om korrelation mellem prøver taget med henblik på undersøgelse for restkoncentrationer og dyrene og deres oprindelsesbedrifter⁽¹⁾ eller de relevante gennemførelsesbestemmelser i henhold til direktiv 91/496/EØF;

der må fastlægges en forvaltningsprocedure til vedtagelse af de bestemmelser, der er nødvendige til gennemførelsen af dette direktiv —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv fastsættes minimumskravene til identifikation og registrering af dyr, med forbehold af mere detaljerede fællesskabsregler, som vil kunne fastlægges med henblik på at udrydde eller kontrollere sygdomme.

Dette direktiv anvendes med forbehold af beslutning 89/153/EØF og de gennemførelsesbestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med direktiv 91/496/EØF, samt under hensyn til artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system for forvaltning af og kontrol med visse EF-støtteordninger⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 59 af 2. 3. 1989, s. 33.

⁽²⁾ Se side 1 i denne Tidende.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) *dyr*: alle dyr som omhandlet i direktiv 64/432/EØF⁽³⁾ og 91/68/EØF⁽⁴⁾
- b) *bedrift*: enhver virksomhed, enhver bygning eller, i tilfælde af frilandsopdræt, ethvert sted, hvor dyr holdes, opdrættes eller behandles
- c) *bruger*: enhver fysisk eller juridisk person, som er ansvarlig for dyr, også midlertidigt
- d) *kompetent myndighed*: en medlemsstats centrale myndighed, der er kompetent til at udføre veterinærkontrol, eller enhver myndighed, som den har overdraget denne kompetence med henblik på gennemførelsen af dette direktiv
- e) *samhandel*: handel som defineret i artikel 2 i direktiv 90/425/EØF.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne påser:

- a) at den kompetente myndighed er i besiddelse af en ajourført fortegnelse over samtlige bedrifter, hvorpå der holdes dyr, der er omfattet af dette direktiv, og som er beliggende på dens område, med angivelse af arten af de holdte dyr og deres brugere; bedrifterne skal figurere på fortegnelsen i tre år efter, at der ikke længere holdes dyr på bedriften. Fortegnelsen skal også indeholde det eller de mærker, der bruges til identifikation af bedriften i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra a), artikel 5, stk. 2, litra c), andet afsnit, artikel 5, stk. 3, første afsnit, og artikel 8
- b) at Kommissionen, den kompetente myndighed samt enhver myndighed, der er ansvarlig for kontrol med gennemførelsen af forordning (EØF) nr. 3508/92, kan få adgang til alle oplysninger, som indhentes i henhold til dette direktiv.

2. Medlemsstaterne kan efter fremgangsmåden i artikel 18 i direktiv 90/425/EØF få tilladelse til i den i stk. 1, litra a), nævnte fortegnelse at undlade at medtage fysiske personer, der holder højst tre får og/eller geder, hvor hvilke der ikke modtages nogen præmie, eller, for at tage hensyn til særlige omstændigheder, ét svin, og som er bestemt til eget brug eller konsum, såfremt hvert enkelt dyr, inden det flyttes, underkastes kontrolforanstaltningerne i dette direktiv.

⁽³⁾ Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin (EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 1977/64). Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/687/EØF (EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 16).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 91/68/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen med får og geder inden for Fællesskabet (EFT nr. L 46 af 19. 2. 1991, s. 19).

Artikel 4

1. Medlemsstaterne påser:

- a) at enhver bruger af kvæg eller svin, som er omfattet af direktiv 64/432/EØF og opført på den i artikel 3, stk. 1, litra a), omhandlede fortegnelse, fører et register over antallet af dyr på bedriften.

Registret skal indeholde ajourførte oplysninger om alle fødsler, dødsfald og flytninger (antal dyr, der er omfattet af hver flytning til eller fra bedriften), mindst på grundlag af til- og afgang med angivelse af henholdsvis dyrenes oprindelses- og/eller bestemmelsessted og datoen for disse til- og afgang.

Det efter artikel 5 og 8 anvendte identifikationsmærke skal anføres i samtlige tilfælde.

For så vidt angår svin er det dog ikke obligatorisk at medtage oplysninger om fødsler og dødsfald.

For racerene svin og hybridsvin, der er registreret i en avlsbog i henhold til direktiv 88/661/EØF⁽¹⁾, kan en alternativ registreringsordning, der bygger på individuel identifikation af dyrene, imidlertid anerkendes efter fremgangsmåden i artikel 18 i direktiv 90/425/EØF, hvis den giver samme garantier som et register

- b) at enhver bruger af får og geder, hvis bedrift er registreret i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra a), fører et register over mindst det samlede antal får og geder, der hvert år befinder sig på bedriften på en dato, der fastsættes af den kompetente myndighed.

Registret skal ligeledes omfatte:

- en ajourført liste over antallet på bedriften af levende hundyr, som er over tolv måneder gamle, eller som har læmmet eller fået kid inden denne alder
- flytninger (antal dyr, der er omfattet af hver flytning til eller fra bedriften) af får og geder, mindst på grundlag af til- og afgang med angivelse af henholdsvis dyrenes oprindelses- og/eller bestemmelsessted, deres mærke og datoen for disse til- og afgang.

2. Der skal dog efter fremgangsmåden i artikel 18 i direktiv 90/425/EØF inden den 1. januar 1993 fastlægges en forenklet procedure for registrering af bøfler og inden den 1. oktober 1994 for registrering af får og geder, der skifter græsgange, og for alle nævnte dyr, der holdes på fælles græsgange eller opdrættes i geografisk isolerede områder.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 88/661/EØF af 19. december 1988 om zootekniske normer for avlssvin (EFT nr. L 382 af 31. 12. 1988, s. 36).

3. Medlemsstaterne påser:

- a) at enhver bruger af dyr på den kompetente myndigheds forlangende giver denne alle oplysninger om oprindelsessted, identifikation og i givet fald bestemmelsessted for dyr, som han har ejet, holdt, transporteret, afsat eller slagtet
- b) at enhver bruger af dyr, der flyttes til eller fra et marked eller en samlestation, forelægger den handlende, som på markedet eller samlestationen er dyrenes midlertidige bruger, et dokument med nærmere oplysninger om dyrene, herunder identifikationsnumrene eller -mærkerne for kvæg.
- Den ansvarlige kan anvende de dokumenter, der er forelagt i overensstemmelse med første afsnit, til at opfylde forpligtelserne i henhold til stk. 1, litra a), tredje afsnit
- c) at registrene og oplysningerne foreligger på bedriften og på forlangende stilles til rådighed for den kompetente myndighed i en af denne fastsat minimumsperiode på ikke under tre år.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne påser, at følgende generelle principper overholdes:

- a) identifikationsmærkerne skal anbringes på dyrene, inden de flyttes fra den bedrift, hvor de er født
- b) intet mærke må fjernes eller erstattes uden den kompetente myndigheds tilladelse.

Hvis et mærke er blevet ulæseligt eller gået tabt, anbringes der et nyt mærke i overensstemmelse med denne artikel

- c) brugeren anfører ethvert nyt mærke i det i artikel 4 nævnte register, således at der etableres en forbindelse til dyrets tidligere mærke
- d) det i stk. 2, litra a), nævnte øremærke skal godkendes af den kompetente myndighed, være umuligt at forfalske og være læseligt i hele dyrets levetid. Det må ikke kunne bruges mere end én gang og skal være af en sådan beskaffenhed, at det kan blive siddende på dyret uden at genere det.

2. Medlemsstaterne påser for så vidt angår kvæg:

- a) at alle dyr, der er omhandlet i artikel 2 i direktiv 64/432/EØF og findes på en bedrift, identificeres ved hjælp af et øremærke med en alfanumerisk kode på højst 14 bogstaver/tal, der gør det muligt at identificere hvert enkelt dyr samt den bedrift, hvor det er født, eller, for så vidt angår tyre der er bestemt til kulturelle begivenheder eller sportsbegivenheder, bortset fra messer og udstillinger, ved hjælp af en identifikationsordning, der giver tilsvarende garantier og er godkendt af Kommissionen.

De i første afsnit nævnte øremærker skal anbringes senest ni måneder efter, at der efter fremgangsmåden i artikel 18 i direktiv 90/425/EØF er vedtaget foranstaltninger med henblik på identifikation af medlemsstaten og oprindelsesbedriften. Dyr, der identificeres inden udløbet af denne periode på ni måneder, skal mærkes enten efter de i tredje afsnit nævnte nationale ordninger eller med det i første afsnit nævnte mærke.

Efter fremgangsmåden i artikel 18 i direktiv 90/425/EØF kan denne periode på ni måneder på anmodning af en medlemsstat forlænges til den 1. juli 1994.

Dyr, der inden udløbet af ovennævnte perioder er identificeret efter gældende nationale identifikationsordninger og anmeldt til Kommissionen, skal dog fortsat kontrolleres på dette grundlag

- b) at identifikationsmærkerne tildeles bedriften, uddeles og anbringes på dyrene efter anvisning fra den kompetente myndighed
- c) at identifikationsmærkerne anbringes på dyrene senest 30 dage efter fødslen.

Den kompetente myndighed kan dog udsætte denne anbringelse af mærket, indtil dyret er højst seks måneder gammelt, dersom brugeren, inden dyret er 30 dage gammelt, forsyner det med et midlertidigt mærke, der er godkendt af nævnte myndighed og gør det muligt at identificere oprindelsesbedriften, såfremt dyret kun forlader bedriften med henblik på slagting i et slagteri, der er beliggende på nævnte kompetente myndigheds område, uden at passere igennem en anden bedrift.

Den kompetente myndighed kan dog give tilladelse til, at kalve, der skal slagtes inden de er seks måneder gamle, og som, inden de er 30 dage gamle, flyttes i overensstemmelse med en national flytningsordning, der er godkendt efter fremgangsmåden i artikel 18 i direktiv 90/425/EØF og gør det muligt mindst at henføre dyrene til oprindelsesbedriften, mærkes på opfedningsbedriften, forudsat at kalvene er flyttet direkte til den pågældende bedrift fra oprindelsesbedriften, og at der ikke ydes præmie for dyr, der er omfattet af sådanne ordninger.

- 3. Andre dyr end kvæg skal mærkes snarest muligt, og under alle omstændigheder inden de forlader bedriften, med en øremærkning eller tatovering, hvorved dyret kan henføres til den bedrift, det kommer fra, og som muliggør reference til fortegnelsen i artikel 3, stk. 1, litra a), idet dette mærke skal være anført i ethvert ledsagedokument.

Uanset artikel 3, stk. 1, litra c), andet afsnit, i direktiv 90/425/EØF kan medlemsstaterne, indtil afgørelsen efter artikel 10 i nærværende direktiv er truffet, anvende deres

nationale ordning for så vidt angår flytning af dyr med undtagelse af kvæg inden for deres eget område. Denne ordning skal gøre det muligt at henføre dyret til den bedrift, det kommer fra, og at efterspore den bedrift, hvor det er født. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke ordninger de agter at indføre i dette øjemød fra 1. juli 1993 for svin og fra 1. juli 1994 for får og geder. Efter fremgangsmåden i artikel 18 i direktiv 90/425/EØF kan en medlemsstat opfordres til at foretage de nødvendige ændringer i sin ordning, hvis den ikke opfylder betingelsen i andet punktum.

Dyr med et midlertidigt mærke, der identificerer en sending, skal under hele flytningen ledsages af et dokument, som gør det muligt at fastslå dyrenes oprindelse, ejer, afsendelses- og bestemmelsessted.

Den kompetente myndighed kan dog tillade flytning af får og geder uden mærke mellem bedrifter med samme sundhedsstatus, der har samme ejer, og som er beliggende på myndighedens område, forudsat at denne flytning finder sted inden for rammerne af en national ordning, der gør det muligt at henføre dyret til den bedrift, hvor det er født. Medlemsstaterne skal inden den 1. juli 1994 meddele Kommissionen, hvilke ordninger de agter at indføre i dette øjemød. Efter fremgangsmåden i artikel 18 i direktiv 90/425/EØF kan en medlemsstat anmodes om at ændre denne ordning, hvis den ikke opfylder ovennævnte betingelse.

4. Artikel 3, stk. 2, litra e), i direktiv 64/432/EØF affattes således:

- e) være identificeret i overensstemmelse med artikel 5 i Rådets direktiv 92/102/EØF af 27. november 1992 om identifikation og registrering af dyr (*).

(* EFT nr. L 355 af 5. 12. 1992, s. 32.

Artikel 6

1. Hvis den kompetente myndighed i bestemmelsesmedlemsstaten beslutter ikke at bevare det identifikationsmærke, som dyret har fået tildelt på den bedrift, det oprindeligt tilhørte, skal den afholde alle omkostninger i forbindelse med udskiftning af mærket. Når mærket er udskiftet således, skal der etableres en forbindelse mellem den identifikation, der var tildelt af den kompetente myndighed i afsendelsesmedlemsstaten, og den nye identifikation, der tildeles af bestemmelsesmedlemsstatens kompetente myndighed, og denne forbindelse skal anføres i det i artikel 4 nævnte register.

Muligheden i første afsnit gælder ikke for dyr til slagting, der indføres i overensstemmelse med artikel 8 uden at være forsynet med et nyt mærke i overensstemmelse med artikel 5.

2. Når dyrene har været genstand for samhandel, kan den kompetente myndighed i bestemmelsesmedlemsstaten til gennemførelse af artikel 5 i direktiv 90/425/EØF påberåbe sig bestemmelserne i artikel 4 i direktiv 89/608/EØF for at få oplysninger om dyrene, den besætning, de oprindeligt tilhørte, samt deres eventuelle flytning.

Artikel 7

Medlemsstaterne påser, at enhver oplysning om flytning af dyr, med hvilke der ikke følger et certifikat eller et dokument, der er påkrævet efter veterinærlovgivningen eller den zootekniske lovgivning, opbevares for på den kompetente myndigheds forlangende at kunne forevises denne i en af den fastsat minimumsperiode.

Artikel 8

Dyr indført fra tredjelande, som er godkendt ved kontrollen efter direktiv 91/496/EØF, og som forbliver på Fællesskabets område, skal inden tredivede dage efter nævnte kontrol, og under alle omstændigheder inden de flyttes, forsynes med identifikation ved hjælp af et mærke i overensstemmelse med artikel 5, medmindre bestemmelsesbedriften er et slagteri, der er beliggende på den myndigheds område, som er ansvarlig for veterinærkontrollen, og dyrene faktisk slagtes inden for denne frist på tredivede dage.

Der skal etableres en forbindelse mellem den identifikation, der anvendes i tredjelandet, og den, der tildeles dyret af bestemmelsesmedlemsstaten. Denne forbindelse skal anføres i det i artikel 4 nævnte register.

Artikel 9

Medlemsstaterne træffer administrative og/eller strafferetlige foranstaltninger for at gribe ind over for enhver tilsidesættelse af Fællesskabets veterinærbestemmelser, hvis det konstateres, at mærkningen eller identifikationen af dyrene eller førelsen af det i artikel 4 nævnte register ikke har fundet sted under overholdelse af dette direktivs krav.

Artikel 10

Senest den 31. december 1996 skal Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen med eventuelle forslag, som det skal tage stilling til med kvalificeret flertal, samt i lyset af de indvundne erfaringer, tage direktivet op til revision med henblik på at fastlægge et ensartet fællesskabssystem for identifikation og registrering og træffe

afgørelse om en eventuel indførelse af en edb-baseret identifikationsmetode på grundlag af de fremskridt, Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) har gjort på området.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv:

— for så vidt angår kravene til kvæg således at:

- i) kvæg fra 1. februar 1993 skal registreres efter gældende nationale regler, som er i overensstemmelse med kravene i artikel 4, og identificeres efter de gældende bestemmelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra a), andet og tredje afsnit
- ii) fællesskabsordningen for registrering og identifikation i dette direktiv indføres fra den 1. oktober 1993

— inden den 1. januar 1994 for så vidt angår kravene til svin

— inden den 1. januar 1995 for så vidt angår kravene til får og geder.

De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Fastsættelsen af gennemførelsesfristen til 1. januar 1994 og 1. januar 1995 berører ikke afskaffelsen af veterinærkontrol ved grænserne efter direktiv 90/425/EØF.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 1992.

På Rådets vegne

J. PATTEN

Formand